

Saarna Timoteuksen jumalanpalvelusyhdistyksen messussa
9.7.2006 Vesa Savolainen
5. sunnuntai helluntaista, 3VK

Tuomitsijat tuomiolla

Evankeliumitekstissämme Jeesuksen luo tulee ihmisiä, jotka kertovat Pilatuksen surmattaneen temppeleihin uhraamaan tulleita galilealaisia. Me emme tiedä heistä juuri mitään, sillä tekstimme ei heitä lainkaan esittele, ja Matteukselta, Markukselta ja Johannekselta tämä kertomus puuttuu kokonaan. Tiedämme vain, että he ovat todennäköisesti juutalaisia ja että he eivät omaa Aabrahamin uskoa, eli että he ovat epäuskoisia. Sen että he ovat epäuskoisia tiedämme siitä, että Jeesus kehoittaa heitä parannukseen: "samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny.". Lisäksi heidän ajattelunsa aukenee hiukan. He omaavat hyvin tuomitsevan ajattelutavan suhteessa lähimmäisiinsä. Ihmiset eivät ole samalla viivalla. On olemassa sekä syntisempiä että vanhurskaampia ihmisiä. Näistäkin galilealaisista, jotka Pilatus oli raakalaismaisesti surmattanut, he ajattelevat, että heidän täytyi olla muita galilealaisia syntisempiä, koska he kokivat tällaisen lopun. Hurskas ihminen ei voinut kohdata tällaista loppua temppeleissä, joka on Jumalan läsnäolon paikka, ja vieläpä pakanoiden käsien kautta. Kun Jeesus vastaa heille, hän ensimmäiseksi torjuu nämä heidän tuomitsevat ajatuksensa: "Luuletteko, että he olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska saivat tuollaisen lopun? Eivät suinkaan".

Me olemme aivan samanlaisia kuin nämä Jeesuksen luo tulleet ihmiset. Meissäkin asuu vastaavanlainen tuomion henki. Se saa meissä vain eri muotoja. Mekin joudumme toteamaan näistä ihmisistä, niinkuin heidän olisi pitänyt todeta kertomistaan Pilatuksen surmattamista galilealaisista, että he eivät olleet suurempia syntisiä kuin me. Mekin (me kristitytkin) tuomitsemme toinen toisiamme. Tiedämme sen jo pelkästään siitä, että pyhä Raamattu opettaa ettei meissä kenessäkään ole mitään hyvää. Paavali kirjoittaa: "Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää." (Rm.7:18). Kun meissä ei ole mitään hyvää, meissä ei ole myöskään kykyä olla

tuomitsematta. Synti on turmellut meidät, niinkuin sanotaan, "Aadamista asti". Perisyntin tähden olemme syntyneet tähän maailmaan taipuvaisina ainoastaan pahaan. Paavali kirjoittaa myös, että "ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään." (Rm.3:12). Meidän onkin kaikkien tarpeen, tässäkin asiassa, olla toistuvasti Jumalan Sanan oppilaina: "sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja." (Rm.2:1),"Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka panettelee veljeään tai tuomitsee hänet, puhuu lakia vastaan ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari." (Jaak.4:1). Ajattelepa nyt sydämestäsi sitä ihmistä, joka on mielestäsi tuottanut sinun elämässäsi sinulle eniten murhetta. Ajattelepa ainakin sitä ihmistä, joka on tuottanut sinulle katkeruutta. Ajattelepa juuri nyt häntä. Sanon sinulle päivän evankeliumitekstiä mukaillen, ja voit olla varma, että en ainoastaan minä vaan myös Jeesus Kristus, että "luuletko, että hän on suurempi syntinen kuin kaikki muut, ei suinkaan".

Samalla kun Jeesus opettaa, että kukaan ole toista syntisempi, hän myös sanoo kuulijoilleen: "samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny." Mitä Jeesus tarkoittaa, kun hän sanoo, että "samalla tavoin" ja kun hän sanoo, että "te kaikki olette tuhon omia". Mihin Jeesus tässä viittaa? Jeesus viittaa tulevaan sotaan roomalaisia vastaan. Tuohon veriseen sotaan, joka syttyi tästä vajaan 40 vuoden päästä. Muistakin kohdin evankeliumeista löydämme vastaavanlaisia viittauksia: "katso, minä lähetän teidän tyköne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte synagoogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte temppeleihin ja alttarin välillä. Totisesti minä sanon teille: tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle. Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olen tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet."(Mt.23:34-37), "Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi sa-

lattu. Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ettet etsikkoaikaasi tuntenut." (Lk.19:42-44), "Ja kun muutamat puhuivat pyhäköstä, kuinka se oli kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla kaunistettu, sanoi hän: "Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselette, ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta." (Lk.21:5-6).

Vajaan 40 vuoden kuluttua juutalaiset nousivat kapinaan Roomalaisia vastaan ja tuho alkoi vyöryä päälle. Roomalaiset marssivat Jerusalemin porteille, piirittivät kaupungin, saartoivat sen vallilla ja lopulta tuhosivat sen perusteellisesti. Suurvallalle tyypilliseen tapaan he eivät tunteneet armoa kapinallista kansaa kohtaan. Rooman armeijan suorittamaa tuhoa kuvastaa hyvin se, että temppelin kivet, joista ei siis jäänyt kiveä kiven päälle, olivat pisimmillään jopa 12 metriä pitkiä, leveyden ja korkeuden vaihdellessa neljästä kuuteen metriin. Ja armottomuutta, se että vielä vallattuaankin Jerusalemin roomalaiset ristiinaulitsivat niin paljon juutalaisia, että sekä suotuisa pystyttämistila että puuaines risteihin loppuivat.

Jeesuksen oma kansa käytti etsikkoaikansa väärin. Golgatalla valmistettu täydellinen ja riittävä pelastus ei heille kelvannut. No, miten meidän kansamme käy, mikä on sen tulevaisuus? Milloin sen etsikkoaika päättyy? Tuleeko sille samoista teoista vastaavanlainen rangaistus? Itse en voi sanoa kuten Jeesus, että "tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle", koska en tiedä tuleeko. En ole Jesajan tai Jeremian tai jonkun muun vanhan testamentin profeetan kaltainen profeetta, joilla saattoi siis olla tällaisista asioista paljon yksityiskohtaistakin tietoa, tai kuten Jeesus, kaikkitietävä Jumala. Mutta sen minäkin teidän, Pyhän Raamatun perusteella, että Jumala on koston Jumala: "Herra on koston Jumala, hän maksaa tarkoin" (Jer.51.56) ja että jokainen joka ei turvaa Kristuksen valmistamaan pelastukseen, ajautuu kerran iankaikkiseen tuhoon. Tuo sana: "samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny", kuuluukin myös sinulle, joka et ole vielä sydämmessäsi turvaamassa Kristuksen tekoon. Roomalaiskirjeessä sanotaan, että "Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa" (Rm.1:18). Psalmissa 13 sanotaan, että

"Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä. Jos kääntymystä ei tule, niin hän teroittaa miekkansa, jännittää jouhsensa ja tähtää sillä; hän valmistaa surma-aseet ja tekee nuolensa palaviksi.". Luterilainen tunnustus opettaa, että kääntymyksessä on kaksi osaa. Toinen on synnin syyllisyydestä johtuva pelästyminen, joka ahdistaa omaatuntoa ja toinen on usko, joka syntyy evankeliumista ja luottaa siihen, että synnit annetaan anteeksi Kristuksen sovityksen tähden (Augsburgin tunnustus). Sinulla ei ole ainoata maallistakaan syytä jättää kääntymystä tekemättä. Kristuksen kirkkohan julistaa täytettyä työtä, sanomaa siitä, että "kaikki on valmiina". Pelastus onkin täysin valmiina. Uskoit sitä tai et, olet jo pelastettu Kristuksen uhrin tähden. Saat uskoa tämän omalle kohdallasi, ja palata kasteen armoon. Jumala on poikansa viattoman kärsimisen ja kuoleman kautta sinut sovittanut, ja pyhässä kasteessa liittänyt sinut hänen tekonsa yhteyteen ja luvannut viedä sinut "kasteen arkissa" perille taivaan kotiin asti. Vaikka sinä olet ollut uskonon, Hän on uskollinen, sillä "itseänsä kieltää hän ei saata." (2.Tim.3:12). Usko ainoastaan. Paavali kirjoittaa:"Kaiken on saanut aikaan Jumala, joka Kristuksen välityksellä on tehnyt meidän kanssamme sovinnon...Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan...Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden." (2.Kor.5:18-21).

Jumalan sana kehoittaa kaikkia kristittyjä julistamaan maailmalle parannusta syntienanteeksisaamiseksi. Oletko sinä ollut uskollinen tälle Herramme antamalle tehtävälle? Meidät on pantu sille paikalle, että meidän tulee temmata ihmisiä evankeliumin sanalla perkeleen kidasta. Vai oletko tullut helpomman tien kulkijaksi, kun olet saanut maistaa myös maailman vihaa. "Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa." (Joh.15:19). Tiedän kokemuksesta, että kiusaus siihen on suuri. Sanan julistaminen tahtoo jäädä, kun saamme huomata, että siitä helposti seuraa pilkka ja panettelu, ja ehkä joskus jotakin vaka-vampaakin. Lutherin mukaan vaino on kuitenkin yksi kirkon normaaleista tuntomerkeistä: "missä tätä näet ja kuulet, niin tiedä siellä on pyhä, kristillinen kirkko". Ja Paavali, että "kaikki jotka tahtovat elää

jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa joutuvat vainottaviksi." (2.Tim.3:12). Meidän ei tulekaan kummeksua, jos meitä ei kiitellä ja taputella selkään, kun olemme avanneet suomme, vaan huonosta kohtelusta välittämättä mennä rohkeasti eteenpäin: "Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetuksiksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita." (1.Piet.4:23-24). Hebrealaiskirje sanoo: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?" (Hebr.13:6).

Pietari sanoi kerran Jeesukselle, että "me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä me siitä saamme?" Mekin saatamme kysyä, että mitä me saamme, kun me olemme lähteneet seuraamaan Jeesusta? Jeesus opetti ensinnäkin: "joka uskoo ja kastetaan, pelastuu" (Mk.16:16). Tuo sana "pelastuu" on Kreikassa futuurissa ja viittaa viimeiselle tuomiolle. Ja "joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä" (Joh.6:47). Sinulle siis sanotaan jo nyt, että elät iankaikkista elämää. Martalle hän sanoi: "Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" (Joh.11:25). Pietarille hän vastasi: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista, ja joka ei saisi satakertaisesti: nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää." (Mk.10:29-30). Paavali lupaa toisaalla, että saamme Jumalalta aivan kaiken mitä tarvitsemekin: "Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?" (Rm.8:32).

Jumalan Sanan arvovalta on murentunut kirkossamme miltei olemattomiin, mutta me saamme silti yhä luottaa, että "se ei valehtele", niin kuin tunnustuskirjoihimme kuuluva Iso katekismus asian ilmaisee. Jos katsomme, miten Jeesus käsitteli oman aikansa Raamattua, Vanhaa testamenttia, niin me näemme, miten hän luotti Raamatun pieniin yksityiskohtiinkin. Kun saddukeukset, jotka eivät uskoneet ylösnousemukseen, tulivat Jeesuksen luokse ja koettivat kyseenalaistaa Jeesuksen opetuksen ylösnousemuksesta, Jeesus löysi heille perustelut

opetukseensa tällaisestakin vanhan testamentin kohdasta: "Minä olen Aabrahamin Jumala, lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala." (Mt.22:23-33). Jeesus opettikin selkeästi, että "sinun sanasi on totuus." (Joh.17:17). Mutta sen lisäksi, että Jumalan sana on kokonaan totta, Jumalan sanalla on myös sunnattoman suuri voima. Siksi sen kanssa kannattaa olla tekemisissä, ja sitä myös käyttää:" Eikö minun sanani ole niinkuin tuli, sanoo Herra, ja niinkuin vasara, joka kallion murtaa?" (Jer.23.29),"minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on" (Jes.55:11), "Jumalan sana on elävä ja voimallinen" (Hebr. 4:12), "Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä" (Joh.6:63). Luther selittää seuraavia raamatun sanoja:"...ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä. Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä." (Joh.10:4-5), seuraavalla tavalla: "Toisin sanoen: he osaavat nyt tarkasti erottaa oikean opin, uskon ja elämän väärästä, sillä heillä on sanan ohje, joka opettaa heitä riippumaan ainoastaan paimenesta. Siten he osaavat arvostella kaikkea, mitä heille esitetään. He pakenevat kaikkea sitä ja kokonaan tuomitsevat kaiken sen, mikä yrittää heitä toisin ohjata ja johtaa, ja sen tähden he säilyvätkin paimenen suojissa perin turvallisina, pettämättöminä ja viettelemättöminä, tarkkoina, ymmärtäväisinä, puhtaina ja autuaina Karitsaisina". Asukoon siis Jumalan Sana runsaana keskuudessamme. "Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämissänne." (Kol.3:16). Aamen.